

Petri Sjöblom, opintoasiainjohtaja

Nea Särkikoski, osastopäällikkö

Opiskelijavalinnassa on huolehdittava tasa-arvosta ja vältettävä koulutuksellisia umpiperiä – Ylioppilaskunnan lausunto (OKM/16/040/2016)

Ylioppilaskunta kiittää Turun yliopistoa mahdollisuudesta lausua ylioppilastutkinnon hyödyntämistä korkeakoulujen valintamenettelyissä pohtineen työryhmän raportista ja ylioppilastutkinnon kehittämisestä (OKM/16/040/2016).

Lausunnon alussa on tiivistettynä ylioppilaskunnan keskeisimmät näkemykset asiaan, muuten lausunto seuraa opetus- ja kulttuuriministeriön lausuntopohjan rakennetta.

Ylioppilaskunta toivoo, että yliopisto kiinnittää raportin sisällössä erityisesti huomiota koulutukselliseen tasa-arvoon, sillä raportti sisältää tasa-arvon analysoinnin osalta vakavia puutteita. Ylioppilaskunnasta koulutuksellinen tasa-arvo huomioidaan korkeakouluun pääsyssä parhaiten (koko koulutusjärjestelmän näkökulmasta), kun

- korkeakoulututkinnon opinto-oikeuden voi saavuttaa mahdollisimman monin eri tavoin (todistusvalinta, pääsykoe, erillisvalinnan eri muodot jne.)
- korkeakoulujen, ja erityisesti yliopistojen, sisäänotto vastaa kansallisen, korkean, koulutustason saavuttamista

Yksinkertainen ja yhdenvertainen ratkaisu raportin tavoitteisiin olisi lisätä todistuvallinnan painoarvoa ja samalla kehittää pääsykokeita aineistopohjaisiksi. Tämän sijasta raportti hakee monimutkaisia, yksilön mahdollisuuksia rajaavia, himmeleitä. Se esittää suomalaiselle järjestelmälle vieraita koulutuksellisia umpiperiä (esim. mahdollisuus vaatia yo-kokeen suorittamista ammattikoulun käyneiltä).

Korkeakouluihin on oltava mahdollista päästä pelkällä pääsykokeella, mutta pääsykokeiden tulisi olla aineistopohjaisia ja näin pienempää valmistautumista vaativia.

Ylioppilaskokeiden ja tutkinnon tulee ensisijaisesti palvella lukion oppimis- ja osaamistavoitteita. Tämä tarkoittaa samalla sitä, että ylioppilaskokeen pakottaminen pääsykokeen sijaan ammattikoulutaustaisille tai muilla tavoin tarvittavan osaamisen hankkineille ei palvele tarkoitustaan.

Ammattikoulun käyvien asemaa tulee parantaa, ei heikentää entisestään. Lisäämällä heidän mahdollisuuksia siirtyä eteenpäin koulutuspolulla parannamme koko koulutusjärjestelmän tasa-arvoa ja yhteiskuntamme sosiaalista liikkuvuutta

Toiseen asteen menestyksen painottaminen pahentaa jo huomattavaa sukupuolten välistä koulutusvinoamaa, jonka yhtenä syynä on naisten parempi koulumenestys (ei pelkästään suurempi osuus).

Raportin luvut ja työryhmän johtopäätökset

3. Vastaako raportin luvussa 2 Korkeakoulujen valintamenettelyjen nykytila esitetty ja erityisesti työryhmän johtopäätökset (s.32-33) lausunnonantajan näkemystä? *

- kyllä pääosin

Lausunnonantajan näkemys

4. Tarkempia näkemyksiä raportin luvusta 2

Kansainvälistyminen on toivottavaa ja toden totta viimeisen kymmenen vuoden aikana ulkomailla tutkinnonsuorittaneiden määrä on kasvanut. Määrät eivät silti ole isoja. Samanaikaisesti Suomeen tulevien kansainvälisten tutkinto-opiskelijoiden määrä on kasvanut samassa suhteessa (ks. esim. CIMO).

Oudoksi asian esille nostamisen teki ilman mitään perusteita tehty kytkös Suomen pääsykoejärjestelmiin. Tällaiset heitot tulee sivuttaa perusteettomina, jos niitä ei kerran haluta tai pyritä perustelemaan.

5. Vastaako raportin luvussa 3 Ylioppilastutkinto ja lukioaikaiset muut suoritukset esitetty ja erityisesti työryhmän johtopäätökset (s.40-41) lausunnonantajan näkemystä? *

- kyllä pääosin

Lausunnonantajan näkemys

6. Tarkempia näkemyksiä raportin luvusta 3

Raportti epäonnistuu arvioimaan ylioppilaskoejärjestelmän kustannuksia ja arvioimaan niiden vaatimia toimia ja muutoksia. Raportti perää korkeakouluilta arvioita pääsykoejärjestelmän kustannuksista, mutta ohittaa ylioppilastutkinnon kustannukset. Tämä tuntuu oudolta, sillä keskimääräisellä ainemäärällä ja osallistujamäärällä tulee vuosittain pelkästään osallistujille kustannuksia 6-7 miljoonaa euroa.

9. Vastaako raportin luvussa 5 Valintojen dynamiikka, kustannukset ja koulutuksellinen tasa-arvo esitetty ja erityisesti työryhmän johtopäätökset (s.55-56) lausunnonantajan näkemystä? *

- ei

Lausunnonantajan näkemys

10. Tarkempia näkemyksiä raportin luvusta 5

Työryhmän raportti valitettavasti epäonnistuu koulutuksellisen tasa-arvon käsittelyssä.

Ensinnäkin raportti keskittyy yksinomaan pohtimaan omia ehdotuksiaan tukevia, todistusvalinnan kannalta positiivisia, tasa-arvovaikutuksia ja siirtää keskeiset ongelmakohdat (sukupuolten tasa-arvo ja ammattikoulutuksen suhde valintoihin) käsiteltäväksi toiseen lukuun. Lisäksi myöhempi ongelma-kohtien käsittely luvussa 6 jää niin pintapuoleiseksi, että se radikaalisti heikentää toimenpide-ehdotusten menestysmahdollisuuksia. Toiseksi raportti ei pohdi ollenkaan suomalaisen koulutusjärjestelmän lähtökohtana olevan koulutuksellisia umpiperiä välttävän järjestelmän heikentymistä todistusvalinta-ehdotusten johdosta. On myös outoa, että ammatillisen koulutuksen tilannetta ei pohdita osana tätä kokonaisuutta, vaikka sen merkitys koulutuksellisen tasa-arvon edistämisessä on ilmeinen.

11. Vastaako raportin luvussa 6 Ylioppilastutkinnon aiempaa parempi hyödyntäminen – ehdotukset esitetty ja erityisesti työryhmän johtopäätökset (s.69-70) lausunnonantajan näkemystä? *

- ei pääosin

Lausunnonantajan näkemys

12. Tarkempia näkemyksiä raportin luvusta 6

Ammattikoulutus ja koulutuksen tasa-arvo

Raportti itse toteaa, että ammattikoulutuksen käyneillä täytyy olla mahdollisuus tulla valituiksi yliopistotutkintoihin ja yliopistojen tulee järjestää pääsykokeet maksuttomina. On käsittämätöntä, että näistä lähtökohdista raportti päätyy vähättelemään ammattitutkinnolla yliopistoon tulevien määrä ja ehdottamaan, että ammattitutkinnon omaavilta pitäisikin vaatia maksullisten ja yliopistopääsykokeita huomattavasti laajempaa ja pidempää valmistautumista vaativien ylioppilaskokeiden suorittamista.

Koulutusjärjestelmämme tasa-arvon kannalta olisi olennaisempaa pohtia, miten pystyisimme nostamaan ammatillista koulutuspolkua tulevien määrää yliopistoissa, sillä olisi valtava merkitys sosiaaliselle liikkuvuudelle ja se tasoittaisi sukupuolten koulutusvinoumaa.

Sukupuolten tasa-arvo

On todella huolestuttavaa, että raportti ei huomioi ilmeistä epäsuhtaa nuorten naisten ja miesten oppimistuloksissa – naiset menestyvät miehiä paremmin. Raportti puhuu ainoastaan osallistumissuhteista ja toteaa sen osalta sukupuolten välillä selkeän koulutuksellinen vinouman. Raportti ei kuitenkaan pohdi asian syitä tai miten koulutusjärjestelmä jo nykyään pyrkii korjaamaan tilannetta tarjoamalla myöhemmin toisia mahdollisuuksia, mukaan lukien päävalinnan pääsykoemahdollisuuden.

Nuorten miesten syrjäytymisestä on käyty laajaa yhteiskunnallista keskustelua, silti raportti ei edes sivua asiaa. Korkeakoulutukseen hakeutumisen mahdollisuuksien kaventaminen toisen asteen jälkeen heikentää tilannetta entisestään.

Yhteenveto

Raportin tasa-arvo-osio antaa valitettavasti pinnallisen kuvan suomalaisen koulutusjärjestelmän kokonaisuudesta, mikä vähentää huomattavasti sen ehdotusten varteenotettavuutta. Sen puutteet tasa-arvoanalyysissä ovat ilmeiset ammattikoulutaustan, sukupuolten ja erilaisten elämäntilanteiden huomioimisen kohdalla. Nämä puutteet kyseenalaistavat ehdotusten käyttökelpoisuuden.

Toimenpideohjelma

Alla kysytään lausunnonantajan kantaa kunkin sivuilla 11-12 esitetyn toimenpideohjelman kohdan toimeenpanoon.

13. Kannattaako lausunnonantaja toimenpideohjelman kohdan 1 toteuttamista: Korkeakoulut ottavat vuoteen 2018 mennessä käyttöön opiskelijavalinnan, joka ei edellytä hakijalta pitkää valmentautumista. Asiasta on sovittu opetus- ja kulttuuriministeriön ja kunkin korkeakoulun välillä tulossopimuksissa vuosille 2017–2020. ? *

- kyllä pääosin

Lausunnonantajan näkemys

14. Tarkempia näkemyksiä toimenpideohjelman kohdasta 1

Pitkää valmentautumista edellyttävästä opiskelijavalinnasta luopuminen on kannatettavaa, mutta se ei voi tarkoittaa pääsykokeista kokonaan luopumista, vaan niiden sisällön tarkistamista aineistopohjaiseen suuntaan. Samalla on muistettava, että ylioppilaskoe on itsessään raskas, pitkää valmistautumista vaativa, koe, joka ensisijaisesti palvelee lukion oppimäärän arvioimista.

Huomio: on outoa kysyä korkeakouluilta jo sovitusta asiasta, vaikka lausujissa onkin korkeakoulujen ulkopuolisia tahoja.

15. Kannattaako lausunnonantaja toimenpideohjelman kohdan 2 toteuttamista: Korkeakoulujen opiskelijavalintojen tulee perustua pääsääntöisesti toisen asteen koulutuksen aikana hankittuun osaamiseen eikä esimerkiksi pääsykoekirjoista opiskeltaviin korkeakouluopintojen sisältöihin. Korkeakoulut kehittävät valintojen kokonaisuutta siten, että hakukäyttäytyminen itsessään heijastaa hakijoiden motivaatiota eikä sitä tarvitse erikseen mitata yksittäisillä kokeilla. Todistusvalintojen lisääminen on kustannustennäkökulmasta erityisen tärkeää vetovoimaisilla koulutusaloilla. ? *

- ei pääosin

Lausunnonantajan näkemys

16. Tarkempia näkemyksiä toimenpideohjelman kohdasta 2

Korkeakoulujen opiskelijavalinnan tulee pääsääntöisesti perustua toisen asteen koulutuksen aikana hankittuun osaamiseen. Tällaista osaamista voi kuitenkin testata myös esimerkiksi aineistopohjaisilla pääsykokeilla, mikä tarjoaisi toisen asteen suorittamisen jälkeen osaamistaan kartuttaneille luontevamman tavan osoittaa osaamisensa kuin muodollinen toisen asteen tulosten uusiminen (vrt. koulutuksen tasa-arvo, sukupuolten tasa-arvo koulutuksessa).

Viittaukselle korkeakoulujen mahdollisuuksista muokata hakukäyttäytymistä motivaation yksiselitteisesti paljastavaksi tekijäksi ei tarjota mitään todellisuuspohjaa. Korkeakouluvalintojen kustannukset on hyvä huomioida, mutta koulutuksellisesta tasa-arvosta ei tule tinkiä kustannuksiin vedoten. Lisäksi ylioppilastutkinnon kustannukset on osittain jätetty suorittajien niskaan, eikä raportti anna ehdotuksia asian parantamiseksi.

17. Kannattaako lausunnonantaja toimenpideohjelman kohdan 3 toteuttamista: Toisen asteen tutkintojen todistuksia ja opintomenestystä voidaan hyödyntää korkeakoulujen valinnoissa aiempaa enemmän. Nykyinen ylioppilastutkinto tarjoaa korkeakouluille luotettavaa ja vertailukelpoista tietoa tutkinnon suorittaneiden osaamisesta. Korkeakoulut lisäävät todistusvalintoja siten, että vuoteen 2020 mennessä pääosa opiskelijoista valitaan toisen asteen koulutuksen todistusten perusteella ja valtaosin ylioppilastutkinnon koetuloksien perusteella. ? *

- kyllä pääosin/ei pääosin

Lausunnonantajan näkemys

18. Tarkempia näkemyksiä toimenpideohjelman kohdasta 3

Todistusten merkityksen lisäämistä voidaan pitää hyvänä asiana, mutta sen ei tule johtaa pelkkään todistusvalintaan. Raportti toteaa, että jo nyt toisen asteen tutkintoja painotetaan yliopistoissa n. 40 % verran (summittainen arvio, s. 28) opiskelijavalinnassa. Valintojen painopisteen siirtäminen pääosin (>50%) todistuksia painottavaan järjestykseen ei vaadi raportin ehdotusten kokoluokkaa olevia toimia.

19. Kannattaako lausunnonantaja toimenpideohjelman kohdan 4 toteuttamista: Korkeakoulut muuttavat valintaperusteiden päivitysrytmiä siten, että erityisesti todistusten hyödyntämisen osalta valintaperusteet ovat nykyistä pysyvämpiä. Lukiolaisten tulee voida tietää opintojensa alkuvaiheessa, ennen kriittisiä ainevalintoja ja ylioppilastutkinnon kirjoittamisaikataulun suunnittelua, millaisilla perusteilla korkeakouluihin valitaan opiskelijoita lukio-opintojen päättyessä. ? *

- kyllä

Lausunnonantajan näkemys

20. Tarkempia näkemyksiä toimenpideohjelman kohdasta 4

Erittäin kannatettava ja selkeyttää myös korkeakoulujen omaa suunnittelua. Tämä on raportin ehkä ristiriidattomimpia ehdotuksia. Pohtimista riittää kuitenkin oikeanlaisen aikajänteen valinnassa, sillä lukiolaiset tekevät monia kurssivalintojaan jo yläkoulun ja lukion taitekohdassa.

Olisiko esimerkiksi Turun yliopistolle yksi mahdollinen ratkaisu noin kahden opetussuunnitelman sykli eli 4 vuotta?

21. Kannattaako lausunnonantaja toimenpideohjelman kohdan 5 toteuttamista: Lisättäessä ylioppilastutkintoon perustuvia todistusvalintoja korkeakoulut uudistavat toissijaisia valintamenettelyjä hakeutumismahdollisuuksien varmistamiseksi erilaisissa elämäntilanteissa oleville. Korkeakoulut ottavat käyttöön erityisesti verkossa järjestettyä avointa korkeakouluopetusta ja digitaalisia suoritus tapoja hyödyntäviä valintoja. Nämäkin haut voidaan järjestää osana yhteishakua. ? *

- kyllä

Lausunnonantajan näkemys

22. Tarkempia näkemyksiä toimenpideohjelman kohdasta 5

Toissijaisia valintamenettely tulee kehittää sitä enemmän, mitä enemmän liikutaan todistusvalinnan suuntaan päävalinnassa. Viime hallituksen aikana ministeriö jätti korkeakoulut heitteille erillisvalintojen kehittämisen suhteen, eikä tarjonnut mitään malleja, joilla kiintiöinnin ja rajoitusten vaikutusta olisi kompensoitu (korkeakoulujen onneksi esimerkiksi kiintiöiden merkitys on jäänyt toistaiseksi nimelliseksi). Jos ministeriö nyt tulee puuttumaan yliopistojen autonomiaan päävalinnan suhteen, tulee yliopistojen edellyttää ministeriöltä toimia muiden valintojen kehittämiseksi, ettei koulutuksen tasa-arvo vaarannu. Tässäkin kohtaa on hyvä muistaa pääsykoemahdollisuuden säilyttäminen.

23. Kannattaako lausunnonantaja toimenpideohjelman kohdan 6 toteuttamista: Yliopistot ja ammattikorkeakoulut valmistelevat vuoden 2017 aikana suositukset ylioppilastutkinnon yhteisiksi pisteytysmalleiksi yhdessä Ylioppilastutkintolautakunnan kanssa. Pisteytysmallien tulee olla käytettävissä sekä todistusvalinnoissa että mahdollisissa yhteispistevalinnoissa. Malleissa tulee huomioida IB-, EB- ja Reifeprüfung-tutkintojen arvosanojen pisteytys. Opetus- ja kulttuuriministeriö tukee kehitystyötä taloudellisesti. Erottelukyvyyn lisäämiseksi pisteytysmalleissa hyödynnetään ylioppilastutkinnon arvosanoja. ? *

- kyllä pääosin

Lausunnonantajan näkemys

24. Tarkempia näkemyksiä toimenpideohjelman kohdasta 6

Ammattikouluopiskelijoiden tilannetta ei saa vaikeuttaa entisestään. Heidän mahdollisuudet hakeutua jatkokoulutukseen ovat koko koulutusjärjestelmän sosiaalisen liikkuvuuden kannalta kriittisiä. Tällaisia mahdollisuuksia tulee helpottaa ja lisätä, eikä esimerkiksi rajoittaa ylioppilastutkinnon liialla korostumisella.

Esillä olleissa ylioppilastutkinnon pisteytystä tarkentavista malleista vaihtoehto B, jossa arvosanan pistevälin mukaan annetaan piste "desimaali" (s. 59), kuulosti annetuista vaihtoehdoista järkevimmältä.

27. Kannattaako lausunnonantaja toimenpideohjelman kohdan 8 toteuttamista: Ammatillisten tutkintojen hyödyntämisestä ammattikorkeakoulujen ja yliopistojen valinnoissa käynnistetään jatkotyö, johon osallistuvat korkeakoulujen ja koulutuksen järjestäjien edustajien lisäksi Opetushallitus ja opetus- ja kulttuuriministeriö. Hakijat voidaan lain mukaan jakaa valinnoissa ryhmiin koulutustaustan mukaan. Kaikissa tapauksissa ei ole tarkoituksenmukaista soveltaa samoja perusteita eri ryhmiin, esim. ylioppilastutkinnon ja ammatillisen tutkinnon suorittaneisiin. Ammatillisen koulutuksen suorittaneita tulisi tulevaisuudessa valita mahdollisimman moniin koulutuksiin ammatillisen koulutuksen todistusten perusteella. ? *

kyllä pääosin

Lausunnonantajan näkemys

28. Tarkempia näkemyksiä toimenpideohjelman kohdasta 8

Selvitystyö on ehdottomasti tarpeen, sillä raportti käsittelee asiaa liian pintapuolisesti. Pääsykokeet ovat edelleen yhdenvertainen tapa testata riittävä lähtötaso korkeakouluopintoihin muodollisista lähtökohdista riippumatta. Erillisten kiintiöiden luomisessa tulisi olla äärimmäisen varovainen.

29. Kannattaako lausunnonantaja toimenpideohjelman kohdan 9 toteuttamista: Niissä tapauksissa, joissa korkeakoulu haluaa edellyttää kaikilta hakijoilta vertailukelpoista näyttöä akateemisesta osaamisesta, voisi se oman pääsykokeen sijasta käyttää valintaperusteena yhtä, kahta tai kolmea ylioppilastutkinnon koetta myös ammatillisen tutkinnon suorittaneilta. Useilla aloilla yksi tutkinnon koe riittänee. Lukiolaki (L 629/1998 § 18a) mahdollistaa joustavan osallistumisen ylioppilastutkintoon ja sen kokeisiin. Opetus- ja kulttuuriministeriön ylioppilastutkinnon kehittämistarpeita kartoittava työryhmä voi ottaa kantaa 2017 alussa onko ylioppilastutkinnon osien suoritusmahdollisuuksia tarpeen tarkastella. ? *

· ei

Lausunnonantajan näkemys

30. Tarkempia näkemyksiä toimenpideohjelman kohdasta 9

Ylioppilaskunta ei missään nimessä kannata ehdotusta. Ehdotus on äärimmäisen ongelmallinen koulutuksellisen tasa-arvon kannalta, sillä se nostaa kynnystä hakeutua korkeakoulutukseen ryhmälle, jonka tiedetään entuudestaan hakeutuvan heikosti korkeakoulutukseen. Pääsykokeet (aineistopohjaiset) ovat huomattavasti kevyempi tapa tälle ryhmälle ja ne ovat myös maksuttomia.

31. Kannattaako lausunnonantaja toimenpideohjelman kohdan 10 toteuttamista: Opetus- ja kulttuuriministeriö valmistelee lainsäädäntöön edellisen kohdan edellyttävät muutokset joko niin, että korkeakoulu voi edellyttää maksullisen ylioppilastutkinnon kokeen suorittamista ei-ylioppilalta (YoL 8 §, AMKL 12 §) tai tekemällä tarvittavat muutokset ylioppilastutkinnon maksuihin. ? *

- ei

Lausunnonantajan näkemys

32. Tarkempia näkemyksiä toimenpideohjelman kohdasta 10

Ylioppilaskunta ei kannata asiaa, ks. edeltävät perustelut.

33. Kannattaako lausunnonantaja toimenpideohjelman kohdan 11 toteuttamista: Soveltuvuuden mittaamisen kehittämisessä korkeakouluissa tulee lähtökohtana olla nykyistä tarkempi, mahdollisuuksien mukaan tutkimusnäyttöön perustuva, määrittely siitä, mitä soveltuvuudella tarkoitetaan ja miten sitä on syytä arvioida. ? *

- kyllä

Lausunnonantajan näkemys

34. Tarkempia näkemyksiä toimenpideohjelman kohdasta 11

Kehitystyö kannatettavaa, vaikka tällainen kehittäminen on jo osa korkeakoulujen normaalia valintojen kehittämistä. Sen systemaattisuuteen ja tutkimuspohjaan tulee kiinnittää enemmän huomiota. Siinä alakohtainen yhteistyö auttaa resurssien löytämisessä.

37. Kannattaako lausunnonantaja toimenpideohjelman kohdan 13 toteuttamista: Opetus- ja kulttuuriministeriö laatii jatkotyönä suunnitelman yhdessä korkeakoulujen kanssa opiskelijavalintojen kehittämistä tukevan tutkimuksen tarpeesta. Opiskelijavalintojen tutkimuksessa on seurattava valintojen onnistumista, kansainvälisiä hyviä käytänteitä sekä muun muassa arvioitava soveltuvuuskokeiden merkitystä valinnoissa. ? *

- kyllä

Lausunnonantajan näkemys

38. Tarkempia näkemyksiä toimenpideohjelman kohdasta 13

Aiheen tutkiminen on kannatettavaa. Opiskelijat ovat toivoneet jo hakukohteita yhdisteltäessä viime hallituskauden aikana, että yliopistot keräisivät paremmin valintaa koskevaa tietoa hakijoilta.

Muita huomioita työryhmän raportista

39. Muita huomioita ja näkemyksiä raportista

Ylioppilastutkinnon kehittäminen

Opetus- ja kulttuuriministeri Sanni Grahn-Laasonen asetti 9.6.2016 työryhmän, jonka tehtävänä on selvittää ylioppilastutkinnon keskeisiä kehittämistarpeita, sekä tehdä ehdotukset kehittämistoimenpiteiksi (OKM/380/040/2016). Työryhmän tulee saada työnsä valmiiksi 31.3.2017. Ylioppilastutkinnon kehittämistä valmisteleavan työryhmän tarpeisiin pyydämme lisäksi näkemyksiä siitä, miten ylioppilastutkintoa pitäisi näkemyksenne mukaan kehittää.

40. Näkemyksiä ylioppilastutkinnon kehittämisestä

Todistusvalinnan lisäämisen ehdottomia edellytyksiä ovat ylioppilaskokeen osallistujamaksujen poistaminen ja rajoitusten purkaminen arvosanojen korottamisen osalta.

Lisäkysymys korkeakouluille

Työryhmä pyysi korkeakouluilta työnsä aikana nopealla aikataululla tietoa pääsykokeiden järjestämisen kustannuksista. Vastauksia ei saatu kaikilta korkeakouluilta. Lausunnon yhteydessä korkeakouluja pyydetään arvioimaan pääsykokeiden järjestämisen kustannusten nykytasoa. Paljonko pääsykokeiden nykyisenlainen järjestäminen, niiden arvostelu ml. mahdolliset valintaprosessit maksaa korkeakoululenne (henkilöstö-, tila-, ja materiaalikustannukset) vuodessa?

41. Pääsykokeiden kustannukset

Tiedoksi ylioppilaskoejärjestelmän kustannuksia:

Järjestelmän vuosittainen kustannus on n. 10 milj. euroa, josta 3 milj. valtiolta ja 6-7 milj. osallistujilta. Osallistuja maksaa keskimäärin n. 160 € (yleismaksu 14 € + keskimäärin 5,2 ainekokeen maksua 28 €). Lähde Lukiolaisten liitto.